

Ефесяни: размисли върху Общуването

„Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ
Исус Христос, Който в Христа ни е
благословил с всяко духовно благословение
в небесни места.“ (Еф. 1:3)

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Рим. 8:28 - 31; Еф. 2:19 - 21; Евр. 11:1

Докато лежи в листата на Едемската градина, Адам се обръща към Ева и казва, „Какъв е смисълът на живота?“ Втрепенен в очите на едно шимпанзе, Ной промърморва, „Защо съм тук?“ Прашни облаци висят в небето докато Мойсей слиза от планината Синай. Неговите мисли и молитви се комбинират, „Защо аз, Господи? Защо тази пустиня?“ Гедеон си слага сандалите и хвърля един поглед на безбройните мидийци пред себе си. „Наистина ли това е Божият план за мен?“ прошепва той в нощното небе.

Въпреки че писанието не предава точно тези сцени, помислете за момент за библейските герои. Всеки един от тях беше призван

**Те сигурно са си задавали
същите въпроси както
нас днес.**

от Бог, често пъти в лицето на страшни трудности и безнадежни обстоятелства. Те сигурно са си задавали същите въпроси като нас днес:

„Защо вярвам?“, „Защо съществувам?“. Адам и Ева бяха призвани да споделят приятелство с Бог и да населят земята. Когато всичко изглеждаше загубено, само Той можеше да върне вярата и надеждата. Разтревожен заради проблем с говора, Мойсей искаше от Бог да намери друг човек. Но Той го беше призвал и не приемаше НЕ за отговор. Вместо това му осигури всичко необходимо и го водеше.

В същото време в Библията има много, дори и по-знаменити примери за силна вяра. Самуил чува гласове в съня си и смело отвърща, „Тук съм, Господи.“ Похот и измама изпратиха Давид в криволъчещия път на греха. Сърцето му се къса докато вика, „Имай милост над мен Господи!“ Докато похапваше потопена в мед акация, Йоан Кръстител се молеше, „Господи, използвай ме, за да приготвиш пътя.“ Снажният Йоан, който често ни представят като някакъв дивак, не показал липса на увереност!

Аз се възхвалявам най-много от вярата и увереността проявени от Павел. Въпреки, че над главата му дъските скърцат зловещо, а около него всичко е потънало в мръсотия, Павел намира думи на живот, радост, мир и любов за приятелите си на сбогуване. Говори за увереност в призиванието! Едни от най - красивите, насърчителни и убедителни стихове в Библията са написани от окованата с вериги ръка на Павел.

А ти? Уверен ли си в своето призвание? Имаш ли чувството, че ти е поверена някаква мисия в този живот? Попитай себе си: Защо съществувам? Защо вярвам в Бог? Какъв е смисълът на живота ми? Какъв е Божият план за мен? Открий призиванието си днес и живеи според него!

Единство - Възможно ли е?

ЧЕРНО НА БЯЛО

Гал. 3:28

„Вие всички сте едно в Христа Исуса.“ (Гал. 3:28). Това е фраза, която често възприемам машинално докато разглеждам някой стих от съботното училище, без наистина да се замисля какво означава. В Ефесяни, обаче, Павел поставя акцент върху това единство като знак за връзката ни с Исус. Когато се вгледаме в библейската история виждаме толкова много нещаствия, предизвикани от липсата на единство между хората. За това за Павел е важно да започне с идеалния модел за обединена църква.

Докато пиша този материал, по света се извършват ужасяващи, варварски престъпления, т. нар. „престъпления в условия на война“. Вестниците разпространяват снимки на затворници, малтретиранни от „цивилзованите“ окупатори. Но въщност, това трябва ли да ни изненадва? Войниците живеят в тежки, нечовешки условия. На врага се гледа като на някакво по-нисше същество, недостойно за съжаление или милост. Като се имат предвид превъзходството на войниците и изкушението да причиняват болка, е почти неизбежно да се стигне до унижителни действия. Но как бихме могли да започнем да рушим оковите на предразсъдъците, омразата, стремежът към превъзходство, страх от сблъсък на културите и неразбирателството?

Моите родители изучават семейна терапия. Един от техните наставници е изследвал вредата нанесена от дисбаланса във всякакъв тип взаимоотношения, а също и идеята, че трябва да оценяваме всеки. Студентите са насърчени да уважават тези, които са различни от тях; тези, които намират живота предизвикателен; тези, които се чувстват уязвими и да търсят специалния дар и способностите на всеки.

Трудно е да се бориш с хората, когато откриваш техните дарби и ги оценяваш. Павел знаеше това: „В братолюбието си обичайте се един друг...Бъдете едномислени един към друг...Не считайте себе си за мъдри“ (Рим. 12:12, 16).

В Ефесяни са включени наставления за родители и деца, мъже и жени, всички създадени, за да покажат любовта между Бог и Неговата църква. С дух на единство можем да станем проводници на Божията любов в нашите отношения, създавайки атмосфера, която би привлякла и невярващите.

Всеобщата жертва, която Исус направи като наш Спасител, поставя всички нас на равно духовно стъпало. Може би, ако си спомняме това ще достигнем единството, което Бог иска да види в нашите семейства, бракове, църкви, общество - а защо не и в целия свят?!

КАК МИСЛИТЕ?

1. Какво можете да направите, за да насърчите единството във вашата църква?
2. Как можете да представите посланието за единство така, че да го направите разбираемо за хора, които не са от църквата?

На какво те научи растението?

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Ис. 14:12; Деяния 26:9 - 19; Рим. 1:7; 1 Кор. 1:3; Гал. 1:11 - 17;
Еф. 3:11, 12; Кол. 1:20, 21; Откр. 12:7

„Грижете се за растенията - грижете ги на място с много слънчева светлина и ги поливайте редовно с вода.“ Лесна задача, дори и за шест годишно дете. Бях много доволен заради голямата отговорност, която ми бяха възложили. С ентузиазъм и възхищение осигурявах на домашните растения необходимото, за да могат да растат здрави. Или поне първите няколко седмици беше така.

Доволен от това, че всичките цветя бяха зелени и свежи, аз спрях да ги поливам с вода - все пак, очевидно се справяха добре и така. Защо трябваше да се тревожа дали са на светлина - и без това вече бяха достатъчно здрави. Но, разбира се, скоро научих, че не можеш да пренебрегнеш грижите за растението, само защото изглежда че то се справя добре и само. За да поддържа състоянието

**Същите принципи могат
да бъдат приложени
и в нашата духовна
връзка с Бог.**

си, то трябва да бъде поливано и излагано на светлина продължително време. Иначе бързо ще се влоши. Когато забелязах, че листата започнаха да стават кафяви, а клоните да увяхват, реших че

трябва отново да започна да се грижа за тях. За щастие това се отрази добре на много от растенията. От тази опитност също така научих, че дори и растенията, в най - лошо състояние, могат да претърпят невероятни промени, ако получат необходимите светлина и вода. Дори и тези, които са на прага на смъртта, могат да бъдат съживени за нов пълноценен живот.

Да растем, но да не награвтаме Бог.

Същите принципи могат да бъдат приложени и в нашата духовна връзка с Бог. Никога не можем да бъдем толкова здрави духовно, че вече да нямаме нужда от редовно получаване на Божията светлина и вода за душите ни, като последица от общуването с Него. Тези, които вярват, че са превъзможали нуждата си от тази поддръжка, скоро ще почувстват духовно влошаване. Такава беше и съдбата на Луцифер (Ис. 14:12 - 14; Откр. 12:7 - 9). Мислейки, че вече няма нужда от Бог, това славно същество изгуби мястото си на небето. Заради своята непрестанна гордост той изгуби възможността да бъде спасен.

Съживен от смърт към живот

За сърцето, изпълнено с готовност, обаче, излагането на Божията светлина и милост може да даде невероятни резултати, дори и в очевидно безнадежните ситуации. В Деяния 26:9 - 19 Павел разказва историята за промяната, настъпила в него, след като допуснал Исусовата светлина до себе си. Неговият агресивен нрав се промени и той стана забележителен свидетел на Господ (Гал. 1:11 - 15). Този човек, който изглеждаше безнадежен отвсякъде, започна нов живот. Той започна да разказва на другите с дух на любов, загриженост и ревност за спасяването на душите им.

Само Божията милост може да причини такава промяна в отношението. Няма друг заместител. Ето защо Павел моляше за нея от името на своите църкви отново и отново (Рим. 1:7; 1 Кор. 1 - 3). Той копнееше да види и техните характерни променени по същия положителен начин. Какви свидетелства имаме за тази промяна? (Гал. 1:15 - 17).

Редовна поддръжка

Бог желае всички ние да израснем духовно и да заприличаме повече на Него (Еф. 5:1, 8; Кол. 1:19 - 22). Има ли сфери в духовния ви живот, които Бог иска да промени? Давали ли сте му възможност да направи тези промени? Ако не, какво можете да направите, за да започнете да поддържате духовното си израстване и здраве?

КАК МИСЛИТЕ?

1. Как можем да запазим връзката си с Бог, заобиколени от всекидневния стрес и шум?
2. Как да устоям на изкушението да разчитаме единствено на себе си?
3. Ако силният духовен живот не гарантира, че нещата ще потръгнат гладко, можем ли да станем по - близки с Бог чрез изпитание?

Най - добри приятели с Бог и човек

СВИДЕТЕЛСТВО

Пс. 133:1

„Силата на Божия народ се дължи на единството с Бог, постигнато чрез Неговия Син, и на единството помежду им. Няма две абсолютно еднакви листа на едно дърво, също така не всички умове работят в една и съща насока. Но докато това е така, може да има единство в разнообразието. Христос е нашият корен и всички, които са свързани с този корен, ще носят плодовете, които Исус донесе. Те ще разкрият блаженството на Неговия характер чрез дарбата на словото, гостоприемство, любезност, и християнска учтивост.“¹ Бог иска хората да имат близки отношения с Него, да горяват съчувствие и любов на околните. Затова Той ни възлага задача, която да унищожи егоизма и да засили любовта ни към Бог и човечеството.

„Божият план е единство в разнообразието. Между Исусовите последователи има съчетаване на различни елементи, които пригодени един към друг, могат да вършат специалната си работа за Бог. Всяка личност има своето място в изпълнението на един велик план, носещ печата на Исусовия образ. Един е способен за определен вид работа, друг - за друга, а трети работи в съвсем друга насока. Но всеки един от тях допълва

**Бог иска хората да имат
близко отношение с Него**

другите. Божият дух, който работи в и чрез различните елементи, ще изработи хармония в действията. Трябва да владее само един дух - Духът на Този, който е безкраен в мъдростта

си и в който различните елементи се срещат в красиво и несравнимо единство.“²

„Нашият Спасител прие истинското общуване между хората като Божий Син. Ние сме Божи синове и дъщери. За да можем да се държим благоразумно, трябва да следваме пътя, който Исус ни показва. Тридесет години Той живя като безгрешен човек. И след това даде възможност грешният човек да има надежда в Бог, за да не казва „При подобни обстоятелства бих служил на Бога“, а да дойде при Него и да Му служи искрено.“³

Чрез нашите любов и единство ще можем да разкрием характера на Исус. Няма нищо по - важно от това да имаме приятелство с Бог. Това е приятелство, което ще продължи вечно.

1. Адвентен Библиейски Коментар, том 6, стр. 1083

2. Our High Calling, стр. 169

3. Избрани вестни, кн. 3, стр. 135, 136

Как да станем фунии?

ИМА КАК

Еф. 3:14 - 21; 4:1 - 3; 4:29 - 5:2; 5:19 - 6:9

Божията любов изобилства над нас. Тя е като дъжд, който никога не спира. В зависимост от, който избираме да общуваме с хората, ние можем да бъдем чадъри - да пречим на другите да изживяват пълната Божия любов, или да бъдем фунии - да улавяме всяка капка от Божията любов и да я фокусираме върху хората около нас.

Как да станем фунии на Божията любов?

1. Търсете Божията любов във всекидневната работа. Божията любов се излива върху нас през цялото време. Той е чистата любов и винаги търси начини да я изрази. Търсете моментите на любовта в малките детайли от живота, както и в големите неща. Благодарете на Бог за усмивката на приятел, за чуден момент на неочаквано място или за начина, по който Той изглажда пътеките в живота.

2. Почувствайте разликата, която Божията любов може да гонесе. Всеки ден намерете време и място да я изживеете. Позволете и да проникне дълбоко във вашия живот, така че да изпълни начина ви на мислене за себе си и за тези около вас.

3. Гледайте на другите през Божиите очи. Всеки от нас е шедьовър на Неговото творение. Повечето хора дават всичко от

Как да станем фунии на Божията любов?

себе си, за да постигнат най- доброто сред предизвикателствата на живота, с които се сблъскват. Как можем да възприемаме другите така, както Бог ги вижда, да гледаме на тях през очите на чистата любов? Каква щеше да е разликата ако уважавахме и ценяхме хората, с които общуваме, повече от себе си?

4. Станете фунии на Божията любов. Бог иска всеки да изпита това богатство. Но Той има нужда от нас. Той има нужда от нашите очи, които да търсят други хора, които имат нужда от любовта Му. Той иска другите да общуват с Него. Той има нужда от нашите уши, които да слушат другите с общащо сърце. Той има нужда от нашите ръце, които да докосват нежно и да показват благодат.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Какво ме спира да почувствам пълнотата на Божията любов? Бъдете честни и конкретни.

2. Какво значи „да се утвърдите здраво, чрез Неговия Дух във вътрешния човек“ (Еф. 3:16)?

“В Христос” или църква - копие на оригинала?

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Деян. 26:9; Еф. 1:11-14

За да отразяваш правилно, ти трябва да си чувствителен към много неща. Това налага да бъдеш открит към различните нюанси на живота. В деня, когато Павел повярва, че гласът, който чу по пътя към Дамаск, е Божият глас, а не резултат от мигрена или слънчев удар, той избра трудния път. Той беше един старателен и благочестив фарисей, обучен да принизява стойността на Писанието до шепя евтини монети, които не могат да бъдат заменени почти никъде.

По-рано в живота си, Павел мислел, че трябва да прави всичко възможно, за да се противопостави на последователите на Исус от Назарет (Деян. 26:9). Това бе лесна за изпълнение задача - резултатът можеше да се види по претърпаните затвори, а още по-голямо, но неизмеримо последствие беше страхът, скочвал мнозина християни. По-късно Павел се промени напълно - той остави всичките си разбирания и пое по трудния път - стана римски гражданин, проповядващ учението на еврейския Месия сред невярващите. Той знаеше какво е да си евреин в Тарсис, но делото на апостол му покъза какво е да си последовател на Христос по различни места из Мала Азия.

Не е лесно да живееш “в Христос”. Новоповярвалият християнин оставя миналото и заживява нов живот. За нас не е много трудно малко да се сместим и да направим място за „тях“ в нашата комфортна зона. Трудното е да излезеш навън и да започнеш едно пътешествие „в Христос“. (Еф. 1:11-14), в което новият християнин не трябва

Не е лесно за изграден вече човек, да се настрои на друга вълна.

просто да влезе в някакъв образ. Павел разказва историята на християните в Ефес и размишлява върху богатствата на единството, сънаследството и съдби, които са преплетени в едно чрез Христос. Асимилацията,

уеднаквяването означава да се разширяват „комфортните зони“, но скоро се получава обратното - „некомфортна зона“, защото никой не се чувства оценен в нея.

„Страхувам се, че и сами ще разберете - не е лесно за един вече изграден човек, да се настрои на друга вълна.“ Ако вие сте човек, който е доволен да общува с хора, които мислят и действат в рамките на добре установените граници, за вас пътуването „в Христос“ няма да е лесно. По пътя ще има най-различни трудности: предизвикателството да слушаш и оценяваш хората според това какво прави Христос в техния живот и как Той ги оценява. Пътят не е определен и начертан чрез купчина учения. Определя се от това да бъдеш „в Христос“ и да бъдеш оформен от Него, а ученията са само част от това цялостно оформление; да си готов да Му отговориш, а съответно и на хората, които Той обича. Вместо да гледаме на хората в църквата като „онези, с които се виждаме всяка събота“, ние можем да преживеем с тях радостта от пътуването, учението, богатството да бъдеш „в Христос“. Точно както и Павел, докато пишеше посланието до ефесяните.

КАК МИСЛИТЕ?

1. Кои са някои от начините да тръгнеш на пътуване „в Христос“? Бъдете по-конкретни!

2. Какво мога да предприема лично аз, за да живея „в Христа“ и да оценявам стойността на това?

ИЗСЛЕДВАНЕ

Еф. 3:14-21

С ДВЕ ДУМИ

Като членове на Божието семейство на Земята, ние сме обединени от факта, че имаме един и същ Баща, който невероятно много ни обича. Когато сме в едно с Отец, Сина и Святия Дух, тяхната любов прелива в нашия живот и ни преобразява. От нас се иска да бъдем канали, по които тази любов да достига и до околните. В живота на Божиите деца не трябва да има място за раздори, разделение, неуважение. Наистина - всички ние сме различни, но Божията любов може да изгради мостове през всяка пропаст и да ни обедини в едно голямо семейство. Така, всички ние ще можем да имаме фамилно име „Любов“.

А ЗАЩО НЕ?

• Тази събота след проповедта поканете в къщи няколко души от църквата - хора, които обикновено не каните. Опитайте да съберете хора на различна възраст, от различен произход, с различно обществено положение. Пригответе обикновено, но приятно ястие. Направете нещо, което да покаже на гостите Ви, че държите на тях.

• Нарисувайте картина, изобразете църквата като голямо дърво, с Исус като корен и членовете като клони. Помислете какъв е уникалният принос на всеки към семейството.

• Изпейте песента „В Тебе сме едно“ с ваши приятели християни. Обърнете внимание дали този текст кореспондира на духовното състояние на вашата църква.

• Напишете със свои думи стихотворение, което да перефразира вестта от Ефесяни 3:14-21.

• Помислете за Божията намеса в живота ви. Какъв е бил Неговия личен подход към вас, как ви е докоснал, как ви използва, за да споделите тази любов и с други хора?

• Направете проучване кои са най-дългата река в света, най-висока планина и най-ниската точка на Земята. Докато изследвате тези природни чудеса, помислете защо Павел е използвал височината, ширината, дължината и дълбочината като метафори за Христовата любов.